Omkring Orla Esmann og Kennel Makeo

På vores Hovedprøve i foråret, ytrede jeg ønske om at lave et interview med Orla. Han nævnte da, at vi måske kunne mødes på halvvejen på Samsø, hvor Else og han meget ofte opholdt sig på Flinchs Hotel – den vender vi tilbage til - på mandage og tirsdage. Det passede mig fint, da Kirsten og jeg netop i sommer skulle besøge gode venner, som hvert år ferierer på den frodige ø.

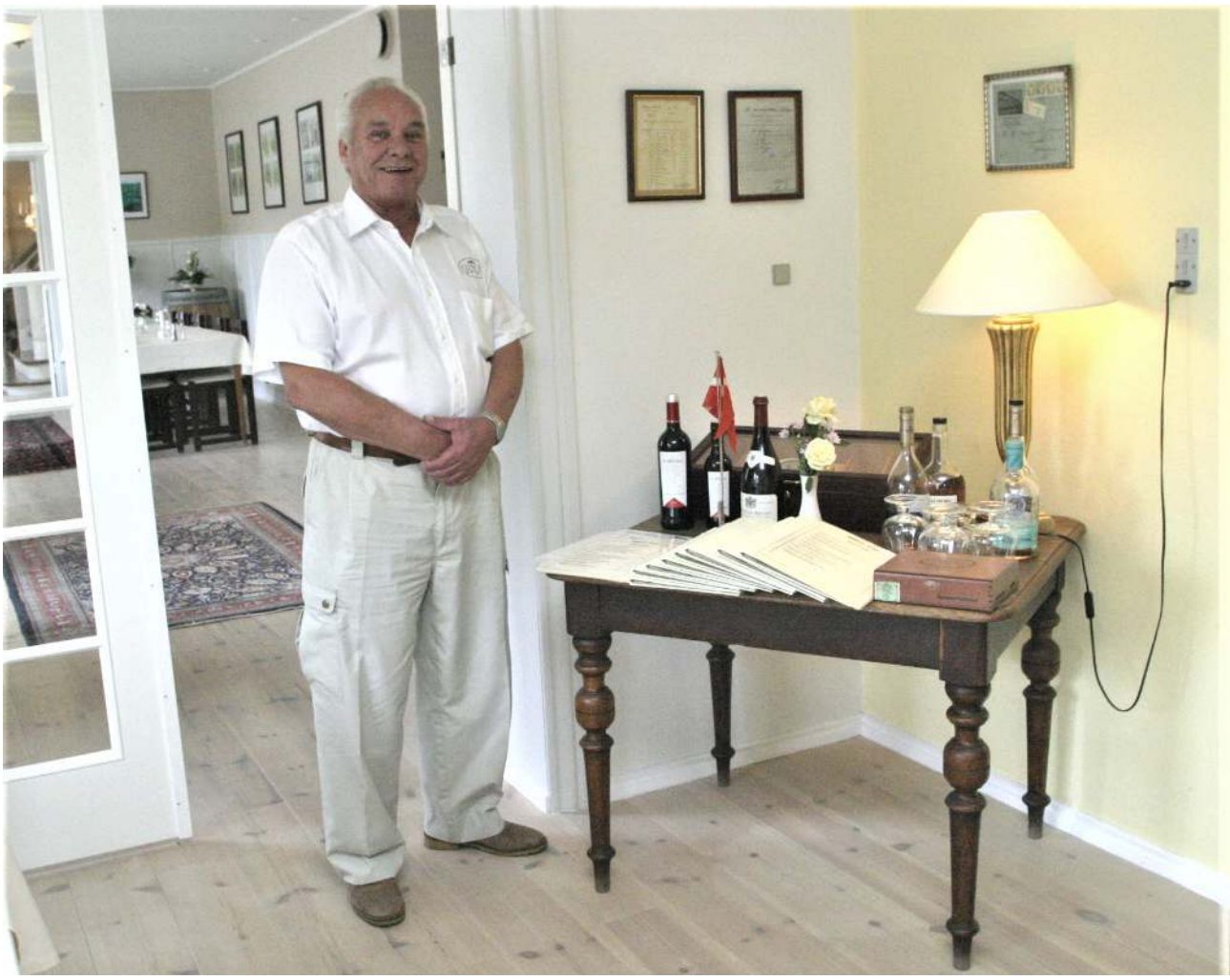

Som så mange andre fik Vildbjerg-drengen Orla interessen for pointere ind med modermælken. Såvel farfaren som faren havde murerfirma i Vildbjerg. Faren havde pointere, hvoraf Laurids Nielsen dresserede et par stykker.

I 1958 bliver Orla soldat på Sjælland. Forældrene flytter også til Sjælland, og Orla arbejder i farens murerfirma nogle år, inden han bliver selvstændig i 1970. Dengang var der for alvor gang i typehusbyggeri over det ganske land, og Orla specialiserede sig i at lave badeværelser, da dette marked afmattedes udførte Orlas firma i mange år reparationsarbejder for boligforeninger i Høje Gladsakse m.m. – Else og jeg har brugt rigtig mange søndage på at køre fliser ud til vores folk, så de kunne tage fat mandag morgen, siger Orla.

Men nu til pointeren. I 1963 købte Orla en køn gulbroget tæve, Tøsens Anett, hos Ejler Bruun. Hun fik 2x1.præmie på udstilling, men var ikke så god i marken, hvor hun gik i en gyngende galop. Anett indleder Orlas avl af pointere, da hun bliver parret med Pluto, og her kommer Bessi, fortæller Orla med et smil. Hvad moren manglede i stil, havde Bessi. Hun gik fantastisk flot, men var svær at styre. Laurids Nielsen kunne det dog – nogle gange! Bessi bliver parret med Mørups King, den sidste parring denne meriterede hund havde, og det gav Ann, King, Britt og Bubbi.
Orla beholder selv Ann, der fik 1. præmie og blev 1.vinder på Fællesrepræsentationens Udstilling i Odense i 1978. Hun var også god nok i marken, hvor hun også får 1.præmie. King får Laurids som parringshvalp. Han var også svær at styre i marken, men bliver brugt en del i avlen.

I avlen har Orla haft mor – datter i 7 led De har som regel heddet Ann eller Bessi.
I 1980 bliver Ann og Søndermosens Kim parret. Her falder bl.a. Topsy, som Laurids Nielsen vinder Hovedprøven med. Orla Køber Topsy, der bliver bedre og bedre med årene. Hun bliver 2. vinder på Hovedprøven i 1987. Her tildeles Orla sølvpisken. En stor glæde, der bestemt ikke blev mindre af, at det var den gamle mester, Laurids Nielsen, der havde udsat den. Topsy bliver 2. vinder på DJF's mesterskabsprøve om efteråret og kulminerer et flot år med at blive Danmarksmester.

Topsy var en dejlig rar og rolig hund inde og i bil, men så snart snoren var sluppet så skete der noget. Efter Topsy og Kirkebjergs Trold falder Bessi II, som Orla vinder UKK med i 1989.

Tiden er nu kommet, hvor Orla opretter Kennel Makeo – navnet er dannet af familiens forbogstaver. I avlen går han efter noget bestemt blod. Indavlen bliver for voldsom og ender med at give deforme hvalpe, så Orla må ud at have fat i nyt blod. Han køber Stormosens Ann. Hun bliver parret med Metrinelunds Rolf, og det må siges at have været en heldig kombination. Her falder de to udstillingschampions Makeos Nanna og Makeos Mai. Mai har opnået strålende resultater i Hugo Nielsens eje, og kan meget vel ende med at blive dobbeltchampion, Nana har ikke de samme meritter i marken. Orla har ikke længere luft til at gå med hund, så Nanna er nu foræret væk til en jæger. – Jeg gik og fik dårlig samvittighed over, at hun ikke blev brugt, siger han.

Orla og Else boede i mange år i Skovlunde, og det betød, at han måtte køre 60-70 km for at komme ud at træne. Hans Kurt Kaas og Jørgen Roediger har i mange år gjort et meget stort og prisværdigt arbejde i at samle træningsterræn i Svinninge og omegn. 4 søndage i februar har sjællandske pointere nydt gavn heraf.

Sidst i 80'erne var jeg med på en træningstur, som startede med et veldækket morgenbord hos Hans Kurt. Det ærgrer Orla, at det i år ikke er muligt at stille med et hold sjællandske pointere til racedysten. Det er for dårligt, at man ikke slutter op om den.

Orla kan lide prøver, og det fællesskab, der er omkring dem. – Det er en sport og ikke en levevej. Som hundefører må man kunne tage det sure med det søde. Hverken hund eller fører er altid den samme. Forholdet hund-fører skal gå op i en højere enhed for at få succes, siger hanGennem årene har han mødt mange personligheder i vores klub – og

heldigvis er der nogle af dem endnu. Også i Norden har han fået mange venner, som det er en fornøjelse at være sammen med, og han værdsætter i øvrigt en nordisk tilgang til prøver. Han har på fornemmelsen, at prøver sydpå er præget af en mere professionel tilgang.

I klubregi har Orla udført et meget stort og uegennyttigt arbejde. I perioden 1980-2003 har han siddet i bestyrelsen, heraf de fleste år som næstformand. Han har været vores skatmester i denne periode og på imponerende vis holdt styr på vores meget omfattende samling af pokaler og sølvtøj i øvrigt. – Fornuftige og gunstige indkøb kombineret med en stor gavmildhed fra flere kennelers side har gjort, at vi har en meget flot samling af sølvtøj, siger han og fortsætter – det er glædeligt, at rigtig mange pokaler, der er vundet til ejendom, bliver genudsat.

Vel har der været en hel del pudsearbejde for Orla og Else gennem årene, men han har dog ikke gjort brug af truslerne om, at en upudset pokal blev uddelt med forrige vinders navn vedhæftet på en seddel.

I en årrække var han redaktør af vores årbog. Den gamle redaktør, Poul Winther, var en uvurderlig hjælp i overgangsfasen. Det var et stort og omfattende arbejde, hvor det mangen gang kneb med at få stoffet ind, og det var før computerens tid.Orla mener, at vi skal holde fast i vores egen årbog, men påpeger i samme åndedrag, at nogen jo skal lave den.
Han mindes med glæde mangen efterår med bestyrelsesmøde på Birkelse, som sluttede med middag, og så gik man på jagt næste dag.

Orla har fået klubbens fortjenstmedalje i sølv, og blev i 2003 hyldet med taktfaste klapsalver af generalforsamlingen som æresmedlem i DPK klub.

- Vi har en god klub, siger Orla,- bestyrelsen er energisk, men vi må helst ikke blive færre medlemmer.

Orla og Else bor nu i den idylliske skovfogedbolig under Kongsdal Gods. Orlas firma var med i restaureringen, inden han lukkede det ned. Her går Orla bl.a. og pusler med lidt fasanopdræt, for det konsortium, han er med i, og som har en jagt på en del af godset.

Det gamle og ærværdige Flinchs Hotel i Tranebjerg er blevet et familiehotel med sønnen, Kenn, i spidsen. Hotellet er nu under smuk restaurering. Orla og Else går til hånde i driften. Egentlig var det planen, at det skulle være et par dage om ugen. – Det tager til, siger Orla med et smil. Da jeg var der, havde de været der i 14 dage. Orla giver den som bartender og Else er kokkepige m.m. Det er hun garanteret god til ihukommende alle de festmiddage i klubben, hvor hun har trukket i trådene. De har en lille lejlighed i byen, hvor de kan slappe af midt på dagen.
Det var givende og hyggeligt at være sammen med dem i nogle timer.

Niels Mølgård Ovesen
Mejrup

2005